

речитативної ритмомелодики текстів: „*Болячка навіяна, болячка набродяна, Болячка наслана, Болячка наспана – Я тебе вимовляю*”.

Ритмомелодичні засоби є виразовими засобами думки, смислу твору, засобами, з допомогою яких мовець досягає певної цілеспрямованості свого висловлення, його смислового, емоційного чи сугестивного, тобто лікувально-впливового ефекту.

Література

1. Киченко О. Фольклор як художня система (проблеми теорії). – Дрогобич, 2002.
2. Малишко Г.І. та ін. Естетична функція слова в поетичному творі. – Суми, 2001.
3. Сучасна українська літературна мова. Стилїстика /За ред. І. Білодіда. – К., 1973.
4. Темченко А. Синтаксичні фігури замовлянь як сугестивно-психологічний медіатор // Народна творчість та етнографія. – 2002. – № 4. – С. 104 – 111.

РОЛЬ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ У ФОРМУВАННІ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ

Доп. - Деменко Д., група ЖТ-41.
Наук. кер. - ст. викл. Чубур В.В.

Значну роль у громадянській соціалізації відіграють засоби масової інформації. Вони виконують функції соціальної комунікації, інформування і виховання, формування громадянських цінностей, створюють відповідний соціально-політичний клімат. Виділяються п'ять елементів масової комунікації: хто?, що?, як?, кому?, з яким ефектом? Засоби масової інформації здійснюють серйозний вплив на суспільство, його стан і розвиток. Вони можуть сприяти прогресу або гальмувати його. Створюють різні потоки, різні рівні інформації, насамперед елементарні повідомлення про події і

факти. Їх прийнято називати новинами. Це поверхнева, так би мовити, інформація, об'єктивне відтворення того, що відбулося або відбудеться. Ці події відповідним чином пояснюються, коментуються, тобто пов'язуються з уже існуючими базовими знаннями, своєрідно вписуються у систему існуючих теоретичних понять.

Засоби масової інформації виражають і формують громадську думку, яку прийнято розглядати як колективне судження людей, в якому ставлення до подій і явищ виявляється у формі схвалення, осуду або вимоги. Громадська думка формується в процесі руху інформації в суспільстві, відображає людське буття, суспільну практику людей і виступає як регулятор діяльності. Вона створюється під впливом буденної свідомості (включаючи соціальну психологію), емпіричних знань, навіть забобонів, а також науки, мистецтва, політики і, зрозуміло, всіх джерел масової комунікації.

Будучи станом суспільної свідомості, громадська думка є ніби посередницею між свідомістю і практичною діяльністю людей. Не підмінюючи ні однієї із форм суспільної свідомості, не спираючись на організовану силу як закон, не визначаючи цілей, як це робить та чи інша політична програма, громадська думка з допомогою специфічних засобів, шляхом схвалення або осуду, захоплення чи зневаги, акцентування інтересів, раціональної та емоційної оцінки людей і їхніх учинків сприяє трансформації тих чи інших ідей у конкретні вчинки.

Отже, виражаючи і формуючи громадську думку, засоби масової інформації, з одного боку, акумулюють досвід і волю мільйонів, а з другого — впливають не тільки на свідомість, а й на вчинки, групові дії людей. Проблеми їх взаємодії і досліджуються в даній роботі.